

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/1395 AL COMISIEI**din 18 august 2016**

de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”), în special articolul 266,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în special articolul 9 și articolul 14,

întrucât:

A. PROCEDURA

- (1) La 23 martie 2006, Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 553/2006 de instituire a unor măsuri antidumping provizorii la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele (denumite în continuare „încălțăminte”) originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”) și Vietnam (denumit în continuare „regulamentul provizoriu”) ⁽²⁾.
- (2) Prin Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 ⁽³⁾, Consiliul a instituit taxe antidumping definitive cuprinse între 9,7 % și 16,5 % la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din RPC timp de doi ani [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului” sau „regulamentul în litigiu”].
- (3) Prin Regulamentul (CE) nr. 388/2008 ⁽⁴⁾, Consiliul a extins măsurile antidumping definitive asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din RPC la importurile expediate din Regiunea Administrativă Specială („RAS”) Macao, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca originare din RAS Macao.
- (4) Ca urmare a unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor deschisă la 3 octombrie 2008 ⁽⁵⁾, Consiliul a prelungit măsurile antidumping pentru o perioadă de 15 luni prin Regulamentul (UE) nr. 1294/2009 ⁽⁶⁾ și anume, până la 31 martie 2011, dată la care măsurile au expirat [„Regulamentul (UE) nr. 1294/2009”].
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd și Risen Footwear (HK) Co Ltd, precum și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (denumiți în continuare „solicitanții”) au contestat regulamentul în litigiu la Tribunalul de Primă Instanță (în prezent: Tribunalul). Prin hotărârile din 4 martie 2010 în cauza T-401/06 Brosmann Footwear (HK) și alții/Consiliu, Rep., 2010, p. II-671 și din 4 martie 2010 în cauzele conexe T-407/06 și T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes și Wenzhou Taima Shoes/Consiliu, Rep., 2010, p. II-747, Tribunalul a respins contestațiile respective.
- (6) Solicitanții au introdus recurs împotriva hotărârilor respective. Prin hotărârile sale din 2 februarie 2012 în cauza C-249/10 P Brosmann et al. și din 15 noiembrie 2012 în cauza C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (denumite în continuare „hotărârile Brosmann și Aokang”), Curtea de Justiție a casat hotărârile respective. Aceasta a considerat că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în măsura în care acesta a considerat că Comisia nu era obligată să examineze cererile de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (denumit în continuare „TEP”), depuse în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază de comercianți neincluși în eșantion (punctul 36 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctele 29 și 32 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P).
- (7) În continuare, Curtea de Justiție s-a pronunțat ea însăși asupra litigiului. Aceasta a statuat: „[...] Comisia ar fi trebuit să examineze cererile documentate pe care recurențele i le prezentaseră în temeiul articolului 2 alineatul (7) literele (b) și (c) din regulamentul de bază pentru a beneficia de SEP în cadrul procedurii antidumping prevăzute de regulamentul în litigiu. Ulterior, trebuie să se constate că nu se exclude că o astfel de examinare ar fi condus la impunerea, în privința

acestora, a unei taxe antidumping definitive diferite de taxa de 16,5 % care le este aplicabilă în temeiul articolului 1 alineatul (3) din regulamentul în litigiu. Astfel, din aceeași dispoziție reiese că în privința singurului operator chinez inclus în eșantion care a obținut SEP a fost impusă o taxă antidumping definitivă de 9,7 %. Or, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 38 din prezenta hotărâre, dacă Comisia ar fi constatat că condițiile unei economii de piață prevalau de asemenea în privința recurențelor, acestea din urmă, atunci când calcularea unei marje de dumping individuale nu era posibilă, ar fi trebuit de asemenea să beneficieze de acest din urmă procent” (punctul 42 din hotărârea în cauza C-249/10 P și punctul 36 din hotărârea în cauza C-247/10 P).

- (8) În consecință, Curtea a anulat regulamentul în litigiu în ceea ce privește solicitantii în cauză.
- (9) În octombrie 2013, Comisia, prin intermediul unui aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (⁷), a anunțat că a decis să reia procedura antidumping din punctul în care a apărut ilegalitatea și să examineze dacă în perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 au prevalat condițiile economiei de piață pentru solicitanți și a invitat părțile interesate să se facă cunoscute.
- (10) În martie 2014, Consiliul a respins, prin Decizia de punere în aplicare nr. 2014/149/UE a Consiliului (⁸), o propunere a Comisiei de a adopta un regulament de punere în aplicare al Consiliului de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite cu privire la anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd și a încheiat procedurile cu privire la acești producători. Consiliul a fost de părere că importatorii care au cumpărat încălțăminte de la producătorii-exportatori respectivi, cărora le fuseseră rambursate taxele vamale corespunzătoare de către autoritățile naționale competente în baza articolului 236 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (⁹) (denumit în continuare „Codul vamal comunitar”), au dobândit încredere legitimă în temeiul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul în litigiu, care instituise aplicabilitatea în cazul colectării taxelor a dispozițiilor din Codul vamal comunitar, în special articolul 221 din acesta.
- (11) Trei importatori ai produsului în cauză, C & J Clark International Ltd. („Clark”), Puma SE („Puma”) și Timberland Europe B.V. („Timberland”) (denumiți în continuare „importatorii în cauză”) au contestat măsurile antidumping instituite la importurile de anumite tipuri de încălțăminte din China și din Vietnam, invocând jurisprudența menționată la considerentele 5-7 în fața instanțelor lor naționale, care au transmis cauzele Curții de Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare.
- (12) În cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE, Curtea de Justiție a declarat nule Regulamentele (CE) nr. 1472/2006 și (UE) nr. 1294/2009 ale Consiliului, întrucât Comisia Europeană nu a examinat cererile de acordare a TEP și a tratamentului individual („TI”) depuse de către producătorii-exportatori din RPC și din Vietnam care nu au fost incluși în eșantion (denumite în continuare „hotărârile”), contrar cerințelor prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (b) și la articolul 9 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (¹⁰).
- (13) În ceea ce privește a treia cauză C-571/14, Timberland Europe B.V. împotriva Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, Curtea de Justiție a decis, la 11 aprilie 2016, radierea cauzei din registrul la cererea instanței naționale de trimitere.
- (14) Articolul 266 din TFUE prevede că instituțiile Uniunii trebuie să ia măsurile impuse de executarea hotărârilor Curții. În caz de anulare a unui act adoptat de instituții în cadrul unei proceduri administrative, cum ar fi procedura antidumping, executarea hotărârii Curții constă în înlocuirea actului anulat cu un nou act, în care este eliminată ilegalitatea identificată de către Curte (¹¹).
- (15) În conformitate cu jurisprudența Curții, procedura de înlocuire a actului anulat poate fi reluată chiar din punctul în care a intervenit ilegalitatea (¹²). Aceasta implică, în special, faptul că, într-o situație în care este anulat un act care încheie o procedură administrativă, anularea respectivă nu afectează în mod necesar actele pregătitoare, cum ar fi inițierea procedurii antidumping. Într-o situație în care este anulat un regulament de instituire de măsuri antidumping definitive, aceasta înseamnă că, în urma anulării, procedura antidumping este încă deschisă, întrucât actul de deschidere a procedurii antidumping a dispărut din ordinea juridică a Uniunii (¹³), cu excepția cazului în care ilegalitatea a avut loc în etapa de deschidere.

- (16) În afară de faptul că instituțiile Uniunii nu au examinat cererile de acordare a TEP și TI depuse de producătorii-exportatori din RPC și din Vietnam care nu au fost incluși în eșantion, toate celelalte constatări menționate în Regulamentele (CE) nr. 1472/2006 și (UE) nr. 1294/2009 rămân valabile.
- (17) În cazul de față, ilegalitatea a avut loc după deschidere. Prin urmare, Comisia a decis să reia prezenta procedură antidumping, care rămânea deschisă ca urmare a hotărârilor chiar la punctul în care a intervenit ilegalitatea, și să examineze dacă, pentru producătorii-exportatori în cauză, au prevalat condițiile economiei de piață pentru perioada cuprinsă între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005 care constituia perioada de anchetă în ancheta care a dus la instituirea unor taxe definitive menționate la considerentele 1 și 2 (denumită în continuare „ancheta inițială”). Comisia a examinat, de asemenea, după caz, dacă producătorii-exportatori în cauză îndeplinesc condițiile de acordare a tratamentului individual în conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, în forma sa anterioară intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ (denumit în continuare „regulamentul de bază anterior modificării sale”) ⁽¹⁵⁾.
- (18) Într-o primă etapă, pentru importurile societăților Clark și Puma din RPC, Comisia a analizat toate cererile de TEP și TI relevante formulate de producătorii-exportatori în cauză neincluși în eșantion care au depus astfel de cereri în cadrul anchetei inițiale.
- (19) În ceea ce privește importurile Timberland din RPC, au fost identificați doi furnizori din RPC în cauza C-571/14. Unul dintre acești furnizori, Zhongshan Pou Yuen, a fost inclus în eșantion în ancheta inițială și, prin urmare, nu s-a constatat nicio ilegalitate în ancheta inițială în ceea ce privește acest furnizor. Cel de al doilea furnizor, General Shoes Limited, a fost identificat în mod incorect ca furnizor chinez întrucât societatea era stabilită în Vietnam. Astfel cum se menționează la considerentul 150 de mai jos, acest lucru a fost ulterior contestat de Federația industriilor europene de articole sportive („FESI”) care a afirmat că General Shoes Ltd era, de fapt, un furnizor chinez.
- (20) Pentru importurile Puma, Clark și Timberland din Vietnam, Comisia este în curs de a efectua o evaluare a cererilor de acordare a TEP și TI formulate de producătorii-exportatori în cauză neincluși în eșantion care au depus astfel de cereri în cadrul anchetei inițiale. Această anchetă este în curs de desfășurare.

B. PUNEREA ÎN APLICARE A HOTĂRÂRILOR CURȚII DE JUSTIȚIE ÎN CAUZELE CONEXATE C-659/13 ȘI C-34/14 PENTRU IMPORTURILE DIN RPC

- (21) Comisia are posibilitatea de a remedia aspectele regulamentului în litigiu care au dus la anularea acestuia, lăsând în același timp neschimbate părțile evaluării care nu sunt afectate de hotărâre ⁽¹⁶⁾.
- (22) Prezentul regulament are obiectivul de a corecta acele aspecte ale regulamentului în litigiu care s-au dovedit a fi incompatibile cu regulamentul de bază și care, prin urmare, au dus la declararea anulării în ceea ce privește anumiți producători-exportatori din RPC.
- (23) Toate celelalte constatări formulate în regulamentul în litigiu care nu au fost declarate nule de către Curtea de Justiție rămân valabile și sunt încorporate în prezentul regulament.
- (24) Prin urmare, considerentele de mai jos se limitează la noua evaluare necesară pentru executarea hotărârilor.
- (25) Comisia a analizat dacă TEP și TI au prevalat pentru producătorii-exportatori chinezi Clark și Puma care au prezentat cereri de acordare a TEP și/sau TI în ancheta respectivă, în cursul perioadei cuprinse între 1 aprilie 2004 și 31 martie 2005. Scopul acestei analize este de a determina măsura în care cei doi importatori în cauză au dreptul de a li se rambursa taxa antidumping plătită în legătură cu taxele antidumping plătite la exporturile furnizorilor lor chinezi care au solicitat TEP și/sau TI.
- (26) În cazul în care în urma analizei reiese faptul că TEP ar trebui să fie acordat producătorului-exportator chinez ale cărui exporturi au făcut obiectul taxei antidumping plătite de oricare dintre cei doi importatori în cauză, rambursarea taxei s-ar limita la suma corespunzătoare diferenței dintre taxa plătită, mai precis 16,5 % și taxa instituită pentru singura societate exportatoare din eșantion care a obținut TEP, mai precis *Golden Step*, și anume 9,7 %.

- (27) În cazul în care analiza indică faptul că TI urma să fie acordat producătorului-exportator chinez pentru care TEP a fost respins, dar ale cărui exporturi au fost supuse taxei antidumping plătite de către oricare dintre cei doi importatori în cauză, o taxă vamală individuală ar trebui atribuită producătorului-exportator în cauză și rambursarea taxei ar fi limitată la o sumă corespunzătoare diferenței dintre taxa plătită și taxa individuală calculată pentru producătorul-exportator în cauză, dacă este cazul.
- (28) Pe de altă parte, dacă în urma analizei acestor cereri de acordare a TEP și IT rezultă că cererea ar trebui să fie respinsă, nu se poate acorda rambursarea taxelor antidumping.
- (29) Astfel cum se explică la considerentul 12, Curtea de Justiție a anulat regulamentul în litigiu și Regulamentul (UE) nr. 1294/2009, printre altele cu privire la exporturile de anumite tipuri de încălțăminte efectuate de 13 producători-exportatori chinezi, și anume Buckingham Shoe Mfg Co. Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, (denumiți în continuare „producătorii-exportatori în cauză”) și importate în Uniune de Clark și Puma, în măsura în care Comisia nu a examinat cererile de acordare a TEP și TI prezentate de producătorii-exportatori din RPC, printre alții.
- (30) Prin urmare, Comisia a examinat într-o primă etapă cererile de acordare a TEP și TI ale acestor 13 producători-exportatori pentru a stabili nivelul taxei vamale aplicabile exporturilor lor. Evaluarea a arătat că informațiile furnizate nu erau suficiente pentru a demonstra că producătorii-exportatori în cauză funcționează în condițiile economiei de piață sau că aceștia se califică pentru acordarea tratamentului individual (pentru o explicație detaliată, a se vedea mai jos considerentul 32 și următoarele).

1. Evaluarea cererilor de acordare a TEP

- (31) Trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În acest scop, articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf prevede că cererea depusă de un astfel de producător trebuie să conțină probe suficiente, astfel cum sunt specificate în această dispoziție, că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Prin urmare, nu revine instituțiilor Uniunii sarcina de a dovedi că producătorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. Dimpotrivă, rolul instituțiilor Uniunii este de a aprecia dacă dovezile furnizate de producătorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra îndeplinirea criteriilor menționate la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf din regulamentul de bază pentru a i se acorda TEP, iar instanța Uniunii are obligația de a verifica dacă aprecierea nu este viciată de o eroare vădită (punctul 32 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctul 24 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P).
- (32) În conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază, ar trebui ca toate cele cinci criterii enumerate la articolul respectiv să fie îndeplinite pentru ca TEP să poată fi acordat unui producător-exportator. Prin urmare, Comisia a considerat că neîndeplinirea cel puțin a unui criteriu este suficientă pentru a respinge cererea de acordare a TEP.
- (33) Niciunul dintre producătorii-exportatori în cauză nu a fost în măsură să demonstreze că îndeplinește criteriul 1 (Decizii comerciale) și criteriul 3 (Active și „Raportare”). Mai precis, în ceea ce privește criteriul 1, producătorii-exportatori în cauză nu au furnizat informații esențiale și complete (de exemplu, dovezi referitoare la structura și la capitalul societății, dovezi privind vânzările pe piața internă, dovezi cu privire la remunerarea angajaților etc) care să demonstreze că deciziile lor comerciale au fost luate în conformitate cu semnalele pieței, fără intervenția semnificativă a statului. În ceea ce privește criteriul 3, producătorii-exportatori în cauză nu au reușit nici să furnizeze informații esențiale și complete (de exemplu, dovezi privind activele deținute de societate și dreptul de folosire a terenului) care să demonstreze că nu au fost preluate distorsiuni de la sistemul de economie planificată.
- (34) În plus, în ceea ce privește criteriul 2 (Contabilitate), patru societăți (societățile A, I, K, M) nu îndeplineau acest criteriu, întrucât nu au prezentat un set clar de evidențe contabile de bază.
- (35) Pentru restul de nouă societăți (societățile B, C, D, E, F, G, H, J, L), criteriul 2 (Contabilitate) nu a fost evaluat din motivul expus la considerentul 32.

- (36) Din același motiv ca cel menționat la considerentul 22, în cazul niciunuia dintre producătorii-exportatori în cauză nu au fost evaluate criteriul 4 (Legislația privind falimentul și proprietatea) și criteriul 5 (Rata de schimb valutar).
- (37) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că niciunuia dintre cei 13 producători-exportatori chinezi în cauză nu ar trebui să i se acorde TEP și a informat în acest sens producătorii-exportatori în cauză, care au fost invitați să prezinte observații. Nu au fost primite observații de la niciunul dintre cei 13 producători-exportatori chinezi în cauză.
- (38) Prin urmare, niciunul dintre cei 13 producători-exportatori în cauză nu a îndeplinit toate condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și, prin urmare, se refuză acordarea TEP pentru toți producătorii-exportatori respectivi.
- (39) Se reamintește concluzia Curții de Justiție conform căreia, dacă instituțiile Uniunii ar fi constatat că, pentru producătorii-exportatori în cauză, au prevalat condițiile economiei de piață, aceștia ar fi trebuit să beneficieze de același nivel al taxei precum întreprinderea inclusă în eșantion care a beneficiat de TEP ⁽¹⁷⁾.
- (40) Cu toate acestea, întrucât, ca urmare a constatărilor anchetei reluate, s-a refuzat TEP tuturor producătorilor-exportatori în cauză, niciunul dintre producătorii-exportatori în cauză nu ar trebui să beneficieze de nivelul individual al taxei percepute întreprinderii incluse în eșantion care a beneficiat de TEP.

2. Evaluarea cererilor de acordare a TI

- (41) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia, în cazul în care se aplică articolul 2 alineatul (7) litera (a) din același regulament, se poate stabili cu toate acestea o taxă individuală pentru exportatorii care pot demonstra că îndeplinesc toate criteriile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, înainte de modificarea acestuia.
- (42) Astfel cum s-a menționat la considerentul 31, trebuie subliniat că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TI în temeiul articolului 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia. În acest scop, articolul 9 alineatul (5) primul paragraf prevede că cererea depusă trebuie să fie motivată în mod corespunzător. Prin urmare, nu revine instituțiilor Uniunii sarcina de a dovedi că exportatorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru a beneficia de statutul menționat. Dimpotrivă, rolul instituțiilor Uniunii este de a aprecia dacă probele furnizate de exportatorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra că sunt îndeplinite criteriile stabilite la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia în scopul de a îi acorda TI.
- (43) În conformitate cu articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază, înainte de modificarea acestuia, exportatorii trebuie să demonstreze cu o cerere motivată corespunzător că toate cele cinci criterii enumerate la acest articol sunt îndeplinite, astfel încât să li se poată acorda TI.
- (44) Prin urmare, Comisia a considerat că neîndeplinirea cel puțin a unui criteriu este suficientă pentru a respinge cererea de acordare a TI.
- (45) Cele cinci criterii sunt următoarele:
- (a) în cazul unor societăți comerciale controlate total sau parțial de străini sau în cazul unor întreprinderi comune, exportatorii pot să repatrieze capitalurile și profiturile;
 - (b) prețurile de export, cantitățile exportate și modalitățile de vânzare se stabilesc în mod liber;
 - (c) majoritatea acțiunilor aparțin unor persoane private; funcționarii publici care fac parte din consiliul de administrație sau care dețin funcții cheie de conducere sunt în minoritate sau trebuie demonstrat că întreprinderea este cu toate acestea suficient de independentă de intervenția statului;
 - (d) operațiunile de schimb valutar sunt efectuate la cursul de schimb al pieței; și
 - (e) intervenția statului nu este de natură să permită eludarea măsurilor, în cazul în care exportatorii individuali beneficiază de niveluri individuale de taxe.
- (46) Toți cei 13 producători-exportatori chinezi incluși în eșantion care au prezentat cereri pentru acordarea TEP au solicitat, de asemenea, TI pentru eventualitatea în care nu li s-ar acorda TEP.

- (47) Majoritatea producătorilor-exportatori în cauză (societățile A, B, C, D, E, G, H, I, J, K, L, M) nu au putut demonstra că îndeplinesc criteriul 2 (vânzările la export și prețurile stabilite în mod liber). Mai precis, în cazul anumitor producători-exportatori în cauză (societățile E, G, H, J, K, L), actul constitutiv prevede o limitare a producției și, prin urmare, aceștia nu au putut demonstra că deciziile economice, cum ar fi cantitățile exportate, se adoptă ținându-se seama de semnalele pieței care reflectă cererea și oferta. Alți producători-exportatori (societățile A, B, M) nu au vândut pe piața internă și nu au furnizat explicații suplimentare, astfel încât ei nu au demonstrat că acest lucru nu s-a datorat intervenției statului. Restul producătorilor-exportatori (societățile C, D, I), nu au furnizat o documentație esențială și completă și, prin urmare, nu au demonstrat că a fost îndeplinit criteriul 2.
- (48) În ceea ce privește criteriul 3 (societatea – funcții de conducere cheie și acțiuni – este suficient de independentă de intervenții din partea statului), 10 producători-exportatori chinezi (societățile B, E, F, G, H, I, J, K, L, M) nu au furnizat o documentație esențială și completă (privind în special modul în care societatea a achiziționat activele, cine deține activele și drepturile de folosință a terenurilor etc.) și, prin urmare, nu au demonstrat că nu a existat nicio intervenție din partea statului și, prin urmare, acestea nu au reușit să demonstreze că îndeplinesc acest criteriu.
- (49) În plus, un producător-exportator (societatea C) nu a îndeplinit criteriul 1 (repatrierea capitalului), deoarece ancheta a arătat limite pentru repatrierea capitalului din cauza intervenției statului. În plus, același producător-exportator (societatea C) nu a reușit să demonstreze că îndeplinește criteriul 5 (intervenția statului nu este de natură să permită eludarea măsurilor), deoarece nu au fost furnizate informații privind cele două societăți afiliate situate în China și, prin urmare, lipseau documente esențiale care să demonstreze că acest criteriu este îndeplinit.
- (50) Prin urmare, niciunul dintre cei 13 producători-exportatori în cauză nu a îndeplinit condițiile prevăzute la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază înainte de modificarea acestuia și, prin urmare, s-a refuzat acordarea TI pentru toți producătorii-exportatori respectivi.
- (51) Prin urmare, taxa antidumping reziduală aplicabilă pentru RPC ar trebui să fie impusă acestor producători-exportatori, pentru perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului. Inițial, perioada de aplicare a regulamentului respectiv a fost cuprinsă între 7 octombrie 2006 și 7 octombrie 2008. În urma deschiderii unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, la 30 decembrie 2009, perioada a fost prelungită până la 31 martie 2011. Ilegalitatea identificată de hotărâri constă în faptul că instituțiile Uniunii nu au stabilit dacă produsele fabricate de către producătorii-exportatori în cauză ar trebui să facă obiectul taxei reziduale sau al unei taxe individuale sau al taxei aplicate întreprinderii incluse în eșantion care a beneficiat de TEP.
- (52) Pe baza ilegalității identificate de Curte, nu există temei legal pentru scutirea integrală a produselor fabricate de către producătorii-exportatori în cauză de la plata oricărei taxe antidumping. Prin urmare, un act nou care să remedieze ilegalitatea identificată de Curte trebuie să reevalueze nivelul taxei antidumping aplicabile, și nu măsurile ca atare.
- (53) Întrucât s-a ajuns la concluzia că taxa reziduală ar trebui să fie reinstuită în ceea ce privește producătorii-exportatori în cauză la același nivel ca cel instituit inițial prin regulamentul în litigiu și prin Regulamentul (UE) nr. 1294/2009, nu este necesară modificarea Regulamentului (CE) nr. 388/2008 al Consiliului. Regulamentul respectiv rămâne valabil.

C. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE ÎN URMA COMUNICĂRII CONCLUZIILOR

- (54) Constatările și concluziile de mai sus au fost aduse la cunoștința părților interesate, cărora li s-a acordat un termen pentru a-și prezenta observațiile. FESI, care reprezintă importatorii inclusiv Puma și Timberland, Clark, un alt importator și un producător-exportator, a cărui cerere privind TEP/TI nu a făcut obiectul actualei puneri în aplicare, și-a manifestat interesul și a prezentat observații.

Presupuse neregularități în cadrul procedurii

- (55) FESI și un importator au afirmat că există o serie de erori procedurale în procesul actual de punere în aplicare. Aceștia au indicat faptul că cererile de acordare a TEP prezentate de producătorii-exportatori chinezi în cauză au fost deja examinate și dezvăluite înainte de hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE, și anume la 3 decembrie 2015, în egală măsură cu intenția Comisiei de a reinstitui o taxă antidumping definitivă de 16,5 % la importurile de încălțăminte. Prin urmare, aceste evaluări ar fi fost realizate fără temei juridic și ar anticipa viitoarea hotărâre a Curții de Justiție.

- (56) Comisia nu este de acord cu afirmația de mai sus, deoarece ea a pregătit doar punerea în aplicare a unei posibile viitoare hotărâri. O astfel de pregătire era destinată să asigure buna gestionare, din următoarele motive: în primul rând, este necontestat faptul că Comisia ar fi trebuit să examineze cererile de acordare a TEP/TI. Singura chestiune care trebuia să fie decisă în cadrul procedurilor pendinte în fața Curții la momentul respectiv era dacă un importator neafiliat precum Clark, Puma și Timberland ar putea invoca această ilegalitate. Având în vedere această chestiune cu două opțiuni de răspuns: da/nu, Comisia putea în mod excepțional să se pregătească tot atât de bine pentru eventualitatea unei hotărâri negative cu privire la această chestiune. În al doilea rând, punerea în aplicare rapidă era necesară pentru a permite autorităților vamale naționale să trateze rapid cererile de rambursare pendinte și pentru a asigura securitatea juridică pentru toți operatorii. Orice influență asupra hotărârii Curții a fost exclusă, deoarece această hotărâre se referea la un subiect diferit (și anume dacă importatorii pot invoca dreptul la evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI dobândit de producătorii-exportatori).
- (57) Aceste părți au afirmat, de asemenea, că avizul privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 C & J Clark International Limited și Puma SE publicat ulterior la 17 martie 2016 ⁽¹⁸⁾ nu putea remedia erorile procedurale de mai sus, deoarece nu oferea posibilitatea ca părțile interesate să își exercite dreptul la apărare.
- (58) În plus, mai multe părți au susținut că ar fi trebuit să li se acorde accesul la dosarul complet al anchetei inițiale și că numele producătorilor-exportatori în cauză nu ar fi trebuit să fie anonimizate în documentele de informare.
- (59) În concluziile formulate, aceste părți au susținut că, pe baza erorilor procedurale menționate mai sus, Comisia ar fi încălcat cadrul juridic de bază al UE și, prin urmare, ar fi abuzat de competențele sale.
- (60) O altă parte a pus sub semnul întrebării relația dintre informarea menționată la considerentul 55 și cea mai recentă informare, transmisă la 20 mai 2016, și a solicitat clarificări cu privire la această chestiune.
- (61) Avizul privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate a fost publicat în scopul de a spori transparența, în conformitate cu politica Comisiei privind transparența anchetelor de protecție comercială și la cererea consilierului-auditor, în urma unei audieri cu una dintre părțile care au ridicat problema. Comisia consideră în continuare că această publicare nu a fost, strict vorbind, obligatorie din punct de vedere legal. În orice caz, chiar dacă a fost necesară, *quod non*, pentru a asigura un proces echitabil și dreptul de a fi audiate, aceste cerințe au fost îndeplinite prin publicarea avizului și prin faptul că a acordat tuturor părților posibilitatea de a prezenta observații.
- (62) S-a acordat accesul la dosarul complet al anchetei inițiale deși Comisia nu înțelege cum ar putea fi relevante pentru prezenta procedură orice alte informații decât cererile privind TEP/TI depuse de producătorii-exportatori în cauză. Anonimizarea numelor producătorilor-exportatori a fost necesară pentru a se asigura că datele comerciale confidențiale sunt protejate; cu toate acestea, la cererea lor, părțile interesate importatoare au fost informate cu privire la identitatea importatorilor lor.
- (63) Cea de-a doua informare devenise necesară deoarece regulamentul se aplică acum și cererilor de acordare a TI care nu au fost evaluate inițial.
- (64) Din aceste motive, orice contestații referitoare la nereguli procedurale trebuie să fie respinse.

Temeiul juridic pentru reluarea procedurii antidumping

- (65) Mai multe părți interesate au susținut că nu există niciun temei juridic pentru programul actual de punere în aplicare. În special, acestea au susținut că articolul 266 din TFUE nu este aplicabil pentru motivul că măsurile definitive asupra încălțămintei au expirat la 31 martie 2011 și că nu există așadar efecte persistente care decurg din ilegalitatea acestor măsuri. Părțile au susținut că articolul 266 din TFUE nu este menit să corecteze retroactiv ilegalități față de măsuri expirate. Acest punct de vedere ar fi sprijinit prin articolele 263 și 265 din TFUE care stabilesc termenele de introducere a unei acțiuni împotriva actelor ilicite și lipsa de acțiune din partea instituțiilor UE. Abordarea actuală nu are niciun precedent și Comisia nici nu a oferit vreo motivare sau jurisprudență anterioară care să susțină interpretarea sa în ceea ce privește articolul 266 din TFUE.

- (66) Părțile au susținut, de asemenea, că în acest caz ancheta nu poate fi reluată chiar din punctul în care a intervenit ilegalitatea în temeiul articolului 266 din TFUE, deoarece Curtea de Justiție nu s-a limitat la a stabili o lipsă de motivare, ci ilegalitatea în cauză se referea la o dispoziție legală esențială din regulamentul de bază care afectează întreaga apreciere a dumpingului cu privire la producătorii-exportatori chinezi în cauză.
- (67) Părțile au susținut, de asemenea, că corectarea retroactivă a măsurilor expirate încalcă principiul protecției încrederii legitime. Acestea au afirmat că, în primul rând, părțile ar fi primit asigurări că măsurile au expirat la 31 martie 2011 și că, având în vedere timpul scurs de la ancheta inițială, părțile au fost îndreptățite să nutrească așteptări că ancheta inițială nu va fi reluată sau redeschisă. În al doilea rând, simplul fapt că în cursul anchetei inițiale, cererile de acordare a TEP nu au fost examinate în termenul de 3 luni a conferit securitate juridică producătorilor-exportatori chinezi că cererile lor de TEP într-adevăr nu vor fi reexamineate. În concluzie, părțile au susținut că, având în vedere perioadele lungi de timp, reluarea anchetei ar încălca principiul universal de prescripție sau de decădere care se aplică în toate contextele juridice.
- (68) Mai multe părți interesate au susținut că nici articolul 266 din TFUE, nici regulamentul de bază nu permit reinstaurarea retroactivă a taxei definitive de 16,5 % asupra importurilor producătorilor-exportatori chinezi în cauză.
- (69) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia măsurile în cauză au expirat la 31 martie 2011, Comisia nu înțelege de ce expirarea măsurii ar avea vreă relevanță în ceea ce privește posibilitatea adoptării de către Comisie a unui nou act care să înlocuiască actul anulat. Hotărârea de anulare a actului inițial redeschide, potrivit jurisprudenței, procedura administrativă, care poate fi reluată de la momentul în care a avut loc ilegalitatea.
- (70) Ca urmare a anulării actului de încheiere a procedurii, procedura antidumping este, prin urmare, încă deschisă. Comisia are obligația de a închide procedura deoarece regulamentul de bază prevede că o anchetă trebuie să fie închisă printr-un act al Comisiei.
- (71) În ceea ce privește argumentul privind retroactivitatea întemeiat pe articolul 13 din regulamentul de bază și pe articolul 10 din Acordul antidumping al OMC (denumit în continuare „ADA”), articolul 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, care preia textul articolului 10 alineatul (1) din ADA prevede că măsurile provizorii și taxele antidumping definitive se aplică doar produselor puse în liberă circulație după data la care intră în vigoare decizia luată în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) sau cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, după caz. În cazul de față, taxele antidumping în cauză se aplică numai produselor puse în liberă circulație după ce au intrat în vigoare regulamentul provizoriu și regulamentul în litigiu (definitiv), adoptate în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) și, respectiv, articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. Cu toate acestea, retroactivitatea, în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, se referă doar la situația în care mărfurile au fost puse în liberă circulație înainte de introducerea măsurilor, după cum se poate observa din însuși textul dispoziției menționate, precum și din excepția pe care articolul 10 alineatul (4) din regulamentul de bază o prevede ⁽¹⁹⁾.
- (72) Comisia observă, de asemenea, că în cazul de față nu este vorba despre retroactivitate, nici despre încălcarea securității juridice și a încrederii legitime.
- (73) În ceea ce privește retroactivitatea, jurisprudența Curții face distincție, pentru a evalua dacă o măsură este retroactivă, între punerea în aplicare a unei norme noi pentru o situație care a devenit definitivă (cunoscută și ca o situație juridică existentă sau stabilită în mod definitiv) ⁽²⁰⁾ și o situație care a început înainte de intrarea în vigoare a noii norme, dar care nu este încă definitivă (cunoscută, de asemenea, ca o situație temporară) ⁽²¹⁾.
- (74) În cazul de față, situația importurilor de produse în cauză care au avut loc în timpul perioadei de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului nu a devenit încă definitivă, întrucât, ca urmare a anulării regulamentulului în litigiu, taxa antidumping aplicabilă produselor nu a fost stabilită încă definitiv. În același timp, prin publicarea avizului de deschidere și a regulamentulului provizoriu, importatorii de încălțăminte au fost avertizați că ar putea fi instituită o astfel de taxă. Conform jurisprudenței consacrate a instanțelor Uniunii, operatorii nu pot beneficia de așteptări legitime până când instituțiile nu au adoptat un act de închidere a procedurii administrative, care a rămas definitiv ⁽²²⁾.

- (75) Prezentul regulament constituie o aplicare imediată în cazul efectelor viitoare ale unei situații de fapt care este în curs de desfășurare: taxele pe încălțăminte au fost percepute de autoritățile vamale naționale. Ca urmare a cererilor de rambursare, cu privire la care nu s-a luat o hotărâre definitivă, aceste taxe constituie o situație în curs de desfășurare. Prezentul regulament stabilește nivelul taxei vamale aplicabile acestor importuri și, prin urmare, reglementează efectele viitoare ale unei situații aflate în curs de desfășurare.
- (76) În orice caz, chiar dacă ar exista o aplicare retroactivă, în sensul dreptului Uniunii, *quod non*, această retroactivitate ar fi, în orice caz, justificată, din următorul motiv:
- (77) Normele de fond ale dreptului Uniunii se pot aplica pentru situațiile existente înainte de intrarea lor în vigoare, în măsura în care din termenii, din obiectivele sau din schema lor generală rezultă în mod clar că trebuie să li se acorde un astfel de efect ⁽²³⁾. În special, în cauza C-337/88 *Societă agricolă fattoria alimentare (SAFA)*, s-a hotărât că: *[D]acă, drept regulă generală, principiul securității juridice se opune posibilității ca punctul de pornire al aplicării în timp a unui act comunitar să fie stabilit la o dată anterioară publicării acestuia, cu titlu excepțional, situația poate fi diferită dacă obiectivul care trebuie atins impune acest lucru și dacă încrederea legitimă a persoanelor interesate este respectată în mod corespunzător* ⁽²⁴⁾.
- (78) În cazul de față, scopul este de a respecta obligația Comisiei în conformitate cu articolul 266 din TFUE. Întrucât Curtea a constatat doar o ilegalitate în ceea ce privește stabilirea taxei aplicabile și nu cu privire la instituirea măsurilor în sine (și anume, în ceea ce privește constatarea dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii), producătorii-exportatori în cauză nu s-ar fi putut aștepta în mod legitim că nu vor fi impuse măsuri antidumping definitive. Prin urmare, impunerea respectivă, chiar dacă ar fi retroactivă, *quod non*, nu poate fi interpretată ca o încălcare a încrederii legitime.
- (79) În plus, în ceea ce privește protecția securității juridice și a încrederii legitime, se observă mai întâi că, în conformitate cu jurisprudența, importatorii nu pot pretinde protejarea securității juridice și a încrederii legitime atunci când au fost anunțați cu privire la o schimbare iminentă în domeniul politicii comerciale a Uniunii ⁽²⁵⁾. În cazul de față, importatorii au fost anunțați prin publicarea în Jurnalul Oficial a avizului de deschidere și a regulamentului provizoriu, ambele făcând parte în continuare din ordinea juridică a Uniunii, cu privire la riscul ca produsele fabricate de către producătorii-exportatori în cauză să facă obiectul unei taxe antidumping. Prin urmare, producătorii-exportatori în cauză nu puteau să se bazeze pe principiile generale ale dreptului Uniunii de protecție a securității juridice și a încrederii legitime.
- (80) Mai degrabă, operatorii economici știau foarte bine, la momentul importării încălțămintei, că aceste importuri făceau obiectul unei taxe. Ei au ținut cont de această taxă atunci când au stabilit prețurile de vânzare și când au evaluat riscurile economice. Prin urmare, ei nu au dobândit certitudinea juridică și încrederea legitimă că importurile ar fi lipsite de taxe și de obicei au transferat taxa clienților lor. Prin urmare, este în interesul Uniunii să stabilească, în prezent, nivelul taxei aplicabile mai degrabă decât să ofere un câștig nesperat importatorilor în cauză, care ar dobândi acest profit fără un motiv întemeiat.
- (81) Prin urmare, nu se încalcă nici principiile de prescripție, securitate juridică și încredere legitimă, nici dispozițiile din regulamentul de bază și din AAD.
- (82) În ceea ce privește argumentul potrivit căruia stabilirea TEP ar fi trebuit să fie finalizată în termen de trei luni de la deschidere, se reamintește că, în conformitate cu jurisprudența, articolul 2 alineatul (7) litera (c) al doilea paragraf din regulamentul de bază nu conține nicio indicație privind consecințele în cazul în care Comisia nu respectă termenul de trei luni. Prin urmare, Tribunalul consideră că o decizie de acordare a TEP într-o etapă ulterioară nu afectează valabilitatea regulamentului de instituire a măsurilor definitive, atât timp cât reclamanții nu au demonstrat că, în cazul în care Comisia nu ar fi depășit perioada de trei luni, Consiliul ar fi adoptat un regulament diferit, mai favorabil intereselor lor decât regulamentul în litigiu ⁽²⁶⁾. În plus, Curtea a recunoscut că instituțiile pot modifica evaluarea TEP până la adoptarea măsurilor definitive ⁽²⁷⁾.

- (83) Jurisprudența de mai sus nu a fost invalidată de hotărârile Brosmann și Aokang. În hotărârile Brosmann și Aokang, Curtea se bazează pe obligația Comisiei de a efectua evaluarea în termen de trei luni pentru a demonstra că obligația de a efectua evaluarea respectivă există independent de faptul că Comisia aplică sau nu eșantionarea. Curtea nu se pronunță cu privire la chestiunea privind consecințele juridice care survin în cazul în care Comisia încheie evaluarea pentru acordarea TEP într-o etapă ulterioară a anchetei. Curtea afirmă doar că instituțiile nu puteau ignora complet cererile de TEP, ci trebuiau să le evalueze cel mai târziu la data impunerii de măsuri definitive. Hotărârile confirmă jurisprudența la care se face referire la considerentul anterior.
- (84) În speță, producătorii-exportatori în cauză nu au demonstrat că, în cazul în care Comisia ar fi efectuat evaluarea acordării TEP în termenul de trei luni de la inițierea procedurii antidumping, în 2005, Consiliul ar fi adoptat un regulament diferit, mai favorabil intereselor lor decât regulamentul în litigiu. Argumentul privind prescripția pentru cererea de acordare a TEP este, prin urmare, respins.
- (85) S-a susținut, de asemenea, că, din moment ce ilegalitatea a avut loc în momentul evaluărilor pentru acordarea TEP, Comisia ar fi trebuit să reia procedura de la momentul anterior instituirii măsurilor provizorii.
- (86) În această privință, Comisia observă că măsurile provizorii nu reprezintă o etapă necesară a procedurii, ci un act autonom ale cărui efecte încetează odată cu adoptarea de măsuri definitive ⁽²⁸⁾. Singura etapă procedurală esențială înainte de adoptarea unor măsuri definitive este deschiderea procedurii. Prin urmare, acest argument este irelevant.
- (87) Unele părți care fac trimitere la hotărârea Tribunalului în cauza T-2/95, IPS/Consiliul, au subliniat diferența formală dintre o „anchetă” și o „procedură” și au susținut că, odată ce o procedură este încheiată, precum în cazul de față, aceasta nu mai poate fi reluată.
- (88) Comisia nu vede nicio diferență semnificativă între termenii „anchetă” și „procedură”. Acești termeni sunt utilizați în mod interschimbabil în regulamentul de bază și în jurisprudență. În orice caz, hotărârea în cauza T-2/95 trebuie să fie interpretată în lumina hotărârii pronunțate de instanța de apel în cauza respectivă.
- (89) Mai multe părți au susținut, de asemenea, că articolul 266 din TFUE nu permite o punere în aplicare parțială a unei hotărâri a Curții de Justiție, iar în cazul de față inversarea sarcinii probei. Astfel, acestea au susținut că Comisia a evaluat în mod greșit numai cererile de acordare a TEP/TI ale producătorilor-exportatori care au fost furnizorii importatorilor care au depus cererile de rambursare. Părțile respective și-au bazat afirmația pe înțelegerea că hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE are efecte *erga omnes* și că nu se poate exclude faptul că rezultatele evaluării actuale a cererilor de TEP/TI au, de asemenea, un impact asupra taxei reziduale care se aplică tuturor producătorilor-exportatori chinezi. Aceste părți au susținut, așadar, că Comisia ar fi trebuit să evalueze toate cererile de TEP/TI care au fost formulate în cursul anchetei inițiale.
- (90) În plus, aceste părți nu au fost de acord că sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP/TI, susținând că producătorii îndeplinesc această sarcină a probei în 2005 prin depunerea de cereri de acordare a TEP/TI în cursul anchetei inițiale. De asemenea, aceste părți nu au fost de acord că Hotărârea Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 C & J Clark International Limited și C-34/14 Puma SE poate fi pusă în aplicare doar prin evaluarea cererilor de TEP/TI depuse de producătorii-exportatori neincluși în eșantion întrucât Curtea de Justiție nu a subliniat în mod special că anularea constatată este într-adevăr limitată la acest aspect.
- (91) Comisia consideră că punerea în aplicare a hotărârii este necesară doar pentru acei producători-exportatori pentru care nu toate tranzacțiile de import au devenit definitive. Într-adevăr, odată ce termenul de prescripție de trei ani prevăzut în Codul vamal comunitar a expirat, taxa a devenit definitivă, astfel cum a fost confirmată prin hotărârile pronunțate. Orice impact asupra taxei reziduale este exclus, deoarece cererea de acordare a TEP/TI pentru societățile incluse în eșantion a fost evaluată și acordarea TEP/TI unei societăți care nu este inclusă în eșantion nu afectează nivelul taxei reziduale.

- (92) Sarcina probei nu este limitată la depunerea unei cereri. Ea se referă la conținutul cererii, care trebuie să demonstreze că toate condițiile pentru TEP/TI sunt îndeplinite.
- (93) Singura ilegalitate identificată de hotărâri constă în lipsa evaluării cererilor de acordare a TEP/TI.

Temeiul juridic pentru reinstituirea taxelor

- (94) Mai multe părți interesate au susținut că Comisia nu ar fi trebuit să aplice două regimuri juridice diferite, și anume regulamentul de bază anterior modificării sale pentru evaluarea cererilor de TI ale producătorilor-exportatori, pe de o parte, și actualul regulament de bază, pe de altă parte, care a inclus modificările introduse prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁹⁾ introducând proceduri ale comitetelor în domeniul apărării comerciale, printre altele, și, delegând astfel procesul decizional Comisiei.
- (95) De asemenea, aceste părți au reiterat faptul că articolul 266 din TFUE nu permite impunerea de taxe antidumping în mod retroactiv fapt care ar fi, în plus, confirmat de hotărârea Curții de Justiție în cauza C-459/98P, IPS/Consiliul și de Regulamentul (CE) nr. 1515/2001 al Consiliului privind măsurile pe care Comunitatea le poate lua ca urmare a unui raport adoptat de Organul de soluționare a litigiilor al OMC privind măsurile antidumping sau antisubvenții ⁽³⁰⁾. Părțile au susținut că Comisia nu a furnizat nicio justificare valabilă pentru abaterea de la principiul neretroactivității și, prin urmare, a încălcat principiul încrederii legitime.
- (96) O parte interesată a susținut că instituirea de măsuri ar fi, în orice caz, fără obiect, întrucât termenele de prescripție prevăzute la articolul 103 din Codul vamal comunitar au expirat. Prin urmare, perceperea taxelor antidumping ar încălca principiul bunei administrări, precum și articolul 21 din regulamentul de bază și ar constitui un abuz de putere.
- (97) Mai multe părți au susținut, de asemenea, că reinstituirea măsurilor antidumping definitive la importurile producătorilor-exportatori chinezi vizați de punerea în aplicare actuală constituie: (i) o discriminare a importatorilor vizați de punerea în aplicare actuală față de importatorii vizați de punerea în aplicare a hotărârilor Brosmann și Aokang ale căror taxe plătite la importurile de încălțăminte de la cei cinci producători-exportatori vizați de aceste hotărâri au fost rambursate; precum și (ii) o discriminare a producătorilor-exportatori vizați de punerea în aplicare actuală față de cei cinci producători-exportatori vizați de hotărârile Brosmann și Aokang care nu au fost supuși niciunei taxe ca urmare a Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 18 martie 2014 de respingere a propunerii de Regulament de punere în aplicare de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ⁽³¹⁾.
- (98) S-a afirmat că acest tratament discriminatoriu reflectă lipsa interpretării și aplicării uniforme a dreptului Uniunii, încălcând dreptul fundamental la o protecție judiciară eficace.
- (99) În ceea ce privește presupusa folosire a unor regimuri juridice diferite, Comisia consideră că aceasta rezultă din diferențele dintre normele tranzitorii cuprinse în cele trei regulamente de modificare a regulamentul de bază în cauză.
- (100) În primul rând, Regulamentul (UE) nr. 765/2012 (așa-numita „modificare privind elementele de fixare” care tratează TI) prevede la articolul 2 că „se aplică tuturor anchetelor deschise în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 după data intrării în vigoare a prezentului regulament”. Deoarece prezenta anchetă a fost deschisă înainte de această dată, modificările din regulamentul menționat aduse regulamentul de bază nu se aplică în cazul de față.
- (101) În al doilea rând, Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 (așa-numita „modificare Brosmann” care tratează TEP) prevede la articolul 2 că „prezentul regulament se aplică tuturor anchetele noi și în curs, începând cu 15 decembrie 2012”. Prin urmare, în cazul în care Comisia ar fi adoptat o abordare strictă, nici măcar nu ar mai fi fost necesar să se evalueze cererile de TEP ale societăților neincluse în eșantion, deoarece acestea pierduseră dreptul la o evaluare TEP la 15 decembrie 2012. Cu toate acestea, Comisia consideră că un astfel de tratament ar fi dificil de conciliat

cu obligația sa de executare a hotărârilor judecătorești. Nici Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 nu pare să introducă o interdicție totală cu privire la analiza cererilor de acordare a TEP din afara eșantionului, întrucât autorizează o astfel de examinare în cazul tratamentului individual. Prin analogie, s-ar putea spune că această derogare ar fi putut să aplice în speță. În subsidiar, Comisia consideră că rezultatul aplicării Regulamentului (UE) nr. 1168/2012 la prezenta cauză ar conduce la același rezultat, întrucât toate cererile de TEP ar fi respinse în mod automat, fără a trece prin evaluare.

- (102) În al treilea rând, în ceea ce privește procedura comitetului, articolul 3 din Regulamentul nr. 37/2014 prevede că Consiliul își păstrează competența referitor la acte dacă Comisia a adoptat un act, a fost inițiată o consultare sau dacă Comisia a adoptat o propunere în acest sens. În speță, nicio astfel de măsură nu a fost luată în ceea ce privește punerea în aplicare a hotărârii înainte de intrarea în vigoare a regulamentul menționat.
- (103) În ceea ce privește impunerea retroactivă a taxelor antidumping definitive, se face trimitere la considerațiile expuse anterior în cadrul considerentelor 73-81, unde aceste afirmații au fost deja abordate pe larg.
- (104) În ceea ce privește discriminarea, Comisia observă că producătorii-exportatori și anumiți importatori vizați de prezentul regulament beneficiază de protecție judiciară în instanțele Uniunii împotriva prezentului regulament. Alți importatori se bucură de o astfel de protecție prin intermediul instanțelor și tribunalelor naționale, care se pronunță cu privire la dreptul obișnuit al Uniunii.
- (105) Afirmația privind discriminarea este, de asemenea, neîntemeiată. Importatorii care au importat de la Brosman și de la ceilalți patru producători-exportatori se găsesc într-o situație de fapt și de drept diferită, pentru că producătorii lor exportatori au decis să conteste regulamentul în litigiu și deoarece le-au fost rambursate taxele, astfel încât sunt protejați de articolul 221 alineatul (3) din Codul vamal comunitar. Pentru ceilalți nu s-a produs o astfel de situație și nu s-a efectuat o astfel de rambursare. Comisia începe să pregătească punerea în aplicare pentru producătorii-exportatori chinezi ai Clark, Puma și Timberland; toți ceilalți producători-exportatori neinclusi în eșantion din RPC și din Vietnam, precum și importatorii acestora, vor fi tratați în același mod, într-o etapă ulterioară, în conformitate cu procedura prevăzută în prezentul regulament.
- (106) Aceleași părți interesate au susținut, de asemenea, că articolul 14 din regulamentul de bază nu poate servi drept temelie juridică pentru a interveni în aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar, iar aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar este independentă de orice decizie luată în temeiul regulamentulului de bază sau al obligațiilor care revin Comisiei în temeiul articolului 266 din TFUE.
- (107) În acest context, s-a afirmat că aplicarea articolului 236 din Codul vamal comunitar este de competența exclusivă a autorităților vamale naționale în temeiul căruia acestea din urmă sunt obligate să ramburseze taxele care nu erau datorate legal în momentul în care au fost plătite. Părțile interesate au afirmat, de asemenea, că articolul 236 din Codul vamal comunitar nu poate fi condiționat de articolul 14 din regulamentul de bază și nici nu poate fi subsidiar acestuia, deoarece ambele sunt articole de legislație secundară și, prin urmare, niciunul dintre ele nu are întâietate în fața celuilalt. În plus, domeniul de aplicare al articolului 14 din regulamentul de bază se referă la dispoziții speciale care reglementează anchetele și procedurile în temeiul regulamentulului de bază și nu se aplică niciunui alt instrument juridic, precum Codul vamal comunitar.
- (108) Comisia observă faptul că Codul vamal comunitar nu se aplică în mod automat impunerii taxelor antidumping, ci numai datorită unei trimiteri la regulamentul care impune taxe antidumping. În conformitate cu articolul 14 din regulamentul de bază, Comisia poate decide să nu aplice anumite dispoziții din codul menționat, ci, în schimb, să creeze norme speciale. Întrucât Codul vamal comunitar se aplică numai pe baza unei trimiteri la regulamentele de punere în aplicare ale Consiliului și Comisiei, acesta nu are, în raport cu articolul 14 din regulamentul de bază, același rang în ierarhia normelor, ci este subordonat și poate fi făcut inaplicabil sau aplicabil în alt mod.

Motivare corespunzătoare

- (109) Părțile interesate menționate mai sus au susținut că, încălcând articolul 296 din TFUE, Comisia nu a motivat în mod corespunzător și nu a furnizat indicații asupra temeiului juridic în baza căruia taxele au fost reinstituite cu efect retroactiv și, prin urmare, rambursarea taxelor a fost refuzată importatorilor vizați de punerea în aplicare actuală.

- (110) Lipsa unei motivări corespunzătoare se referă în special la: (i) lipsa temeiului juridic pentru redeschiderea anchetei și omisiunea de a publica un aviz relevant care să anunțe o astfel de redeschidere; (ii) punerea în aplicare doar parțială a hotărârii Tribunalului prin simpla evaluare a cererilor de acordare a TEP/TI ale acelor producători-exportatori în cazul cărora cererile de rambursare au fost depuse de importatori; (iii) derogarea de la principiul neretroactivității taxelor antidumping; (iv) aplicarea regulamentului de bază anterior modificării sale la 6 septembrie 2012 pentru evaluarea cererilor de acordare a TI ale producătorilor-exportatori, pe de o parte și actualul regulament de bază astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 cu privire la procedurile decizionale aplicabile; și (v) lipsa unui răspuns la argumentele juridice furnizate de aceste părți în urma comunicării de către Comisie din 15 decembrie 2015 referitoare la evaluarea cererilor de acordare a TEP ale producătorilor-exportatori chinezi în cauză.
- (111) În ceea ce privește lipsa oricărui temei juridic de a redeschide ancheta, Comisia amintește jurisprudența citată mai sus la considerentul 15, în temeiul căreia aceasta își poate relua ancheta de la punctul în care a survenit ilegalitatea. Aceasta a survenit după deschidere. Nu există nicio obligație juridică pentru Comisie de a publica un aviz de redeschidere, de reluare sau de redeschidere a procedurii sau a anchetei. Dimpotrivă, acesta este un efect automat al hotărârii pe care instituțiile trebuie să o pună în aplicare.
- (112) Potrivit jurisprudenței, legalitatea unui regulament antidumping trebuie să fie evaluată ținând seama de normele obiective ale dreptului Uniunii, și nu de o practică decizională, chiar și în cazul în care astfel de practici există (ceea ce nu este cazul aici) ⁽³²⁾. Prin urmare, faptul că, în anumite cazuri din trecut, Comisia este posibil să fi urmat o altă practică, nu poate crea încredere legitimă. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât practica anterioară menționată nu corespunde situației de fapt și de drept din prezentul caz, iar diferențele pot fi explicate prin diferențe de fapt și de drept față de prezentul caz.
- (113) Diferențele respective sunt următoarele: ilegalitatea identificată de Curte nu se referă la constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii și, prin urmare, la principiul instituirii taxei, ci doar la nivelul precis al taxei. Anulările anterioare invocate de către părțile interesate se refereau, dimpotrivă, la constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii. Prin urmare, instituțiile au considerat că este mai adecvat să adopte noi măsuri pentru viitor.
- (114) În special, în cazul de față, nu era necesar să se solicite informații suplimentare de la părțile interesate. Dimpotrivă, Comisia a trebuit să evalueze informații care i-au fost adresate, dar care nu au fost evaluate înainte de adoptarea Regulamentului (CE) nr. 1472/2006. În orice caz, practica anterioară în alte cazuri nu constituie o garanție precisă și necondiționată în cazul de față.
- (115) În cele din urmă, toate părțile care fac obiectul procedurii, adică producătorii-exportatori în cauză, precum și părțile în cauze pendinte ale Curții și asociația care reprezintă una dintre aceste părți au fost informate prin comunicarea faptelor relevante pe baza cărora Comisia intenționează să adopte prezenta evaluare a TEP. Prin urmare, drepturile lor la apărare sunt protejate. În această privință, trebuie observat în special faptul că importatorii neafiliați nu beneficiază, în cadrul unei proceduri antidumping, de drepturi la apărare, având în vedere că aceste proceduri nu sunt îndreptate împotriva lor ⁽³³⁾.
- (116) În ceea ce privește punerea parțială în aplicare a hotărârilor, dacă și în ce măsură instituțiile trebuie să pună în aplicare o hotărâre depinde de conținutul concret al hotărârii. În special, posibilitatea de a confirma sau nu instituirea de taxe la importurile care au avut loc înainte de pronunțarea hotărârii depinde de faptul dacă ilegalitatea identificată în hotărâre afectează constatarea unui dumping prejudiciabil, ca atare, sau numai calculul precis al nivelului taxei. În situația din urmă, care este relevantă în cazul de față, nu există nicio justificare pentru a rambursa toate taxele. În schimb, este suficient să se determine nivelul corect al taxei și să se ramburseze orice eventuală diferență (nu ar fi posibil să se crească nivelul taxei, întrucât partea majorată ar constitui o instituire retroactivă a taxelor).
- (117) Anulările anterioare la care se referă părțile interesate au vizat constatarea privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii (fie cu privire la stabilirea faptelor, în ceea ce privește aprecierea situației de fapt, fie cu privire la dreptul la apărare).
- (118) Aceste anulări au fost fie parțiale, fie complete.

- (119) Instanțele Uniunii utilizează tehnica de anulare parțială în cazul în care acestea pot conchide pe baza datelor din dosar că instituțiile ar fi trebuit să acorde o anumită ajustare sau ar fi trebuit să utilizeze o metodă diferită pentru un anumit calcul, ceea ce ar fi condus la instituirea unei taxe mai mici (dar nu au pus sub semnul întrebării constatările privind dumpingul, prejudiciul și interesul Uniunii). Taxa (mai scăzută) rămâne în vigoare atât pentru perioada dinainte de anulare, cât și pentru perioada de după anulare ⁽³⁴⁾. Pentru a se conforma acestei hotărâri, instituțiile recalculează taxa și modifică regulamentul care instituie taxa în consecință atât pentru trecut, cât și pentru viitor. De asemenea, acestea transmit instrucțiuni autorităților vamale naționale să ramburseze diferența, în cazul în care au fost depuse în timp util cereri în acest sens ⁽³⁵⁾.
- (120) Instanțele Uniunii efectuează o anulare completă atunci când nu pot stabili pe baza datelor din dosar dacă instituțiile aveau dreptate să presupună existența dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, deoarece instituțiile erau nevoite să efectueze din nou o parte din ancheta lor. Întrucât instanțele Uniunii nu sunt competente pentru a desfășura ancheta în locul Comisiei, ele au anulat în totalitate regulamentele de instituire a unor taxe definitive. În consecință, instituțiile au stabilit în mod valabil existența celor trei condiții necesare pentru instituirea de măsuri numai după ce hotărârea de anulare a taxelor a fost pronunțată. Pentru importurile care au avut loc înainte de stabilirea valabilă a dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, instituirea de taxe definitive este interzisă atât de regulamentul de bază, cât și de Acordul antidumping al OMC. Prin urmare, actele adoptate de instituții pentru a încheia aceste anchete au instituit taxe definitive numai pentru viitor ⁽³⁶⁾.
- (121) Prezentul caz se deosebește de anularile (parțiale sau complete) din trecut, întrucât nu se referă la simpla prezență a dumpingului, a prejudiciului și a interesului Uniunii, ci doar la alegerea nivelului corespunzător al taxei (și anume, alegerea între nivelul taxei aplicabile pentru singura societate din eșantion care a beneficiat de TEP și nivelul taxei reziduale). Obiectul litigiului nu este, prin urmare, principiul instituirii taxei, ci doar suma exactă (cu alte cuvinte: o modalitate) a taxei. Ajustarea, dacă este cazul, nu poate fi decât în sensul scăderii.
- (122) Spre deosebire de cazurile de anulare parțială din trecut discutate mai sus la considerentul 119, Curtea nu a fost în măsură să decidă cu privire la necesitatea de atribuire a unui nou nivel (reduc) al taxei, deoarece decizia respectivă necesită, mai întâi, o evaluare a cererii de acordare a TEP. Această misiune de evaluare a TEP intră în prerogativele Comisiei. Prin urmare, Curtea nu poate efectua această parte a anchetei în locul Comisiei fără a-și depăși competențele.
- (123) Spre deosebire de cazurile de anulare completă din trecut, constatările privind dumpingul, prejudiciul, cauzalitatea și interesul Uniunii nu au fost anulate. Prin urmare, dumpingul, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii au fost stabilite în mod valabil la momentul adoptării Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a limita reinstituirea de taxe antidumping definitive pentru viitor.
- (124) Prezentul regulament, așadar, nu se îndepărtează în niciun caz de la practica decizională a instituțiilor, chiar dacă aceasta era relevantă.
- (125) Părțile interesate au afirmat, de asemenea, că anularea taxelor antidumping nu ar implica niciun profit necuvenit pentru importatori, astfel cum a susținut Comisia, întrucât este posibil ca acești importatori să fi înregistrat o scădere a vânzărilor din cauza taxelor care au fost incluse în prețul de vânzare.
- (126) În jurisprudența Curții de Justiție, este recunoscut faptul că rambursarea de taxe care au fost percepute în mod nejustificat poate fi refuzată în cazul în care acest lucru ar conduce la o îmbogățire fără justă cauză a beneficiarilor ⁽³⁷⁾. Comisia observă că părțile interesate respective nu contestă faptul că taxa a fost transferată și nu oferă nicio dovadă privind scăderea vânzărilor și că, în orice caz, jurisprudența referitoare la un profit nejustificat se referă numai la transfer, dar nu și la posibilele efecte secundare ale transferului.
- (127) În ceea ce privește presupusa derogare de la principiul neretroactivității, se face trimitere la considerentele 76-81 în care această chestiune a fost abordată pe larg.
- (128) În ceea ce privește presupusa aplicare a două cadre juridice diferite în actuala punere în aplicare, se face trimitere la considerentele 99-102 în care această chestiune a fost abordată pe larg.

- (129) În cele din urmă, în ceea ce privește observațiile furnizate de părțile respective în urma comunicării referitoare la evaluarea cererilor de acordare a TEP ale producătorilor-exportatori chinezi în cauză, se consideră că acestea au fost abordate în mod exhaustiv în regulamentul actual.

Alte aspecte procedurale

- (130) Părțile interesate menționate mai sus au afirmat că producătorilor-exportatori vizați de actuala punere în aplicare ar trebui să li se acorde aceleași drepturi procedurale precum cele acordate producătorilor-exportatori incluși în eșantion în cursul anchetei inițiale. Ei au afirmat că, în special, producătorilor-exportatori chinezi nu li s-a furnizat nicio ocazie pentru a-și completa formularele de cerere de acordare a TEP/TI prin intermediul unor cereri de clarificări ci au fost efectuate numai analize documentare în loc de vizite de verificare la fața locului. În plus, Comisia nu a asigurat transmiterea la timp a comunicării evaluării cererilor de acordare a TEP/TI către producătorii-exportatori în cauză, întrucât aceasta a fost trimisă numai reprezentanților legali ai acestor societăți la momentul anchetei inițiale.
- (131) Mai mult, s-a afirmat că producătorilor-exportatori vizați de această punere în aplicare nu le-au fost oferite aceleași garanții procedurale precum cele aplicate în cazul anchetelor antidumping standard, fiind în schimb aplicate standarde mai stricte. Comisia nu a luat în considerare intervalul de timp între depunerea cererii de acordare a TEP/TI în ancheta inițială și evaluarea acestor cereri. Pe de altă parte, în cursul anchetei inițiale, producătorii-exportatori au avut la dispoziție numai 15 zile pentru completarea cererilor de TEP/TI, în locul termenului obișnuit de 21 de zile.
- (132) În plus, unul dintre importatori a afirmat că drepturile procedurale ale producătorilor-exportatori au fost încălcate, deoarece aceștia nu ar mai fi fost în măsură să furnizeze observații pertinente sau să furnizeze informații suplimentare în sprijinul cererilor care au fost făcute cu 11 ani în urmă, întrucât s-ar putea ca societățile să nu mai existe sau ca documentele să nu mai fie disponibile.
- (133) Aceeași parte a susținut că, spre deosebire de ancheta inițială, actuala reinstituire a măsurilor ar afecta doar importatorii din Uniune fără a li se acorda totuși vreo opțiune de a furniza informații relevante.
- (134) De asemenea, s-a afirmat că Comisia a aplicat datele disponibile, *de facto*, în sensul articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, în timp ce Comisia nu a respectat normele de procedură prevăzute la articolul 18 alineatul (4) din regulamentul de bază.
- (135) Comisia subliniază că nicio dispoziție din regulamentul de bază nu obligă Comisia să acorde societăților exportatoare care solicită acordarea TEP/TI posibilitatea de a completa informațiile factice lipsă. Comisia reamintește faptul că, în conformitate cu jurisprudența, sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TEP/TI în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din regulamentul de bază. În acest scop, articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf prevede că cererea depusă de un astfel de producător trebuie să conțină probe suficiente, astfel cum sunt specificate în această dispoziție, că producătorul își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață. Prin urmare, astfel cum a stabilit Curtea în hotărârile din cauzele Brosmann și Aokang, instituțiile nu au nicio obligație de a dovedi că producătorul nu îndeplinește condițiile prevăzute pentru recunoașterea unui astfel de statut. Dimpotrivă, rolul Comisiei este de a aprecia dacă probele furnizate de producătorul în cauză sunt suficiente pentru a demonstra că sunt îndeplinite criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (7) litera (c) primul paragraf din regulamentul de bază în scopul de a-i acorda TEP/TI (a se vedea considerentul 31 de mai sus). Dreptul de a fi audiat privește evaluarea acestor fapte, dar nu include dreptul de a rectifica informațiile deficitare. În caz contrar, producătorul-exportator ar putea prelungi evaluarea pe termen nedeterminat, transmitând informații în mod fragmentat.
- (136) În această privință, se reamintește faptul că nu există nicio obligație, pentru Comisie, să solicite producătorului-exportator să completeze cererea de TEP/TI. Astfel cum s-a menționat la considerentul anterior, Comisia își poate baza evaluarea pe informațiile prezentate de către producătorul-exportator. În orice caz, producătorii-exportatori în cauză nu au contestat evaluarea cererilor de acordare a TEP/TI de către Comisie și nu au identificat documentele sau persoanele pe care nu au mai fost în măsură să se bazeze. Prin urmare, afirmația este atât de abstractă încât instituțiile nu pot lua în considerare astfel de dificultăți atunci când efectuează evaluarea cererilor de TEP/TI. Întrucât argumentul se bazează pe speculații și nu este susținut de indicații precise cu privire la

documentele și persoanele care nu mai sunt disponibile și cu privire la relevanța documentelor și persoanelor respective pentru evaluarea TEP/TI, argumentul trebuie să fie respins.

- (137) În ceea ce privește aplicarea *de facto* a articolului 18 alineatul (1) din regulamentul de bază, acest lucru nu impune în mod automat și aplicarea articolului 18 alineatul (4) din regulamentul de bază. Acest lucru este obligatoriu numai în cazul în care Comisia ar respinge informațiile care i-au fost furnizate de partea interesată. În cazul de față, Comisia a acceptat informațiile furnizate de către producătorii-exportatori în cauză și și-a bazat evaluarea pe aceste informații. Aceasta nu constituie o utilizare a datelor disponibile. Ci mai degrabă, Comisia nu a respins nicio informație.

Interesul Uniunii

- (138) Un importator a afirmat că Comisia nu a examinat dacă instituirea taxelor antidumping ar fi sau nu în interesul Uniunii și a susținut că măsurile ar fi contrare interesului Uniunii deoarece: (i) măsurile au avut deja efectul preconizat atunci când au fost instituite pentru prima dată; (ii) măsurile nu ar cauza un beneficiu suplimentar pentru industria din Uniune; (iii) măsurile nu ar afecta producătorii-exportatori; și (iv) măsurile ar impune un cost important pentru importatorii în Uniune.
- (139) Prezentul caz privește doar cererile de TEP/TI, deoarece acesta este singurul aspect în care instanțele Uniunii au identificat o eroare de drept. Pentru interesul Uniunii, evaluarea din regulamentul inițial rămâne pe deplin în vigoare. În plus, prezenta măsură este justificată pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii.

Erori vădite în ceea ce privește evaluarea cererilor de TEP/TI

(i) Evaluarea TEP

- (140) FESI și Puma au contestat evaluarea Comisiei cu privire la cererile de TEP ale furnizorilor chinezi ai acestora și au pretins că acestea au fost respinse în principal pe baza lipsei de informații complete. În ceea ce privește criteriul 1, aceste părți au susținut că, pe lângă faptul că nu a făcut niciun efort pentru a obține informațiile lipsă, Comisia nu a precizat nici ce fel de informații ar fi fost necesare pentru a demonstra că nu a existat o intervenție semnificativă a statului în deciziile comerciale ale producătorilor-exportatori în cauză. În ceea ce privește criteriul 3, făcând referire la hotărârea Curții de Justiție în cauza T-586/14 Xinyi OV/Comisia, părțile respective au susținut că stimulentele fiscale sau regimurile fiscale preferențiale nu indicau niciun fel de denaturare sau comportament de economie planificată.
- (141) Pe această bază, părțile au afirmat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în aplicarea articolului 2 alineatul (7) litera (c) din regulamentul de bază și nu a furnizat o motivare suficientă pentru respingerea cererilor de TEP ale producătorilor-exportatori.
- (142) În ceea ce privește informațiile care lipsesc în legătură cu criteriul 1, se face trimitere la considerentul 135 care subliniază că nu există nici o dispoziție din regulamentul de bază care obligă Comisia să acorde societăților exportatoare care solicită acordarea TEP posibilitatea de a completa informațiile faptice lipsă și că sarcina probei revine în fapt producătorului-exportator care dorește să beneficieze de TEP.
- (143) În ceea ce privește criteriul 3, se precizează că stimulentele fiscale sau regimurile fiscale preferențiale (dacă există) nu au fost luate în considerare ca motiv de respingere a TEP.

(ii) Evaluarea TI

- (144) Făcând trimitere la criteriul 2, aceleași părți menționate mai sus au susținut că Comisia nu a demonstrat că vânzările la export nu au fost stabilite în mod liber și că este de competența Comisiei să stabilească dacă și modul în care prețurile de export au fost afectate din cauza intervenției statului.

- (145) În plus, s-a afirmat că constatarea conform căreia vânzările la export nu au fost stabilite în mod liber contrazice constatările anchetei inițiale legate de vânzările OEM efectuate atunci când s-a stabilit că importatori precum Puma au realizat propriile activități de cercetare și dezvoltare și aprovizionare cu materii prime, atunci când au cumpărat de la furnizorii chinezi ⁽³⁸⁾. Pe această bază, s-a susținut că Puma și Timberland au exercitat un control semnificativ asupra procesului de producție și caietului de sarcini și că nu exista, prin urmare, nicio posibilitate de intervenție din partea statului.
- (146) Astfel cum s-a menționat deja la considerentul 42 de mai sus, sarcina probei incumbă producătorului care dorește să beneficieze de TI. După cum s-a explicat mai sus la considerentul 47, producătorii-exportatori nu au reușit să demonstreze că deciziile comerciale au fost adoptate fără intervenția statului. Se observă, de asemenea, faptul că criteriul 2 nu se referă numai la prețurile de export, ci, în general, la vânzările la export, inclusiv prețurile de export, cantitățile exportate, precum și alte condiții și modalități de vânzare care ar trebui să fie determinate în mod liber fără nicio intervenție din partea statului.
- (147) Pentru a-și susține teza potrivit căreia prețurile de export au fost stabilite în mod liber părțile, interesate în cauză au făcut trimitere la considerentul 269 din Regulamentul (CE) nr. 553/2006 al Comisiei („regulamentul provizoriu”). Cu toate acestea, acest considerent se adresa prețurilor de revânzare ale importatorilor în Uniune și, prin urmare, nu poate fi considerat o bază corespunzătoare pentru a stabili credibilitatea prețurilor de export de către producătorii-exportatori. De asemenea, trimiterea la considerentul 132 din regulamentul provizoriu și la considerentul 135 din Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 ⁽³⁹⁾ (regulamentul în litigiu) se referă la ajustările efectuate în ceea ce privește valoarea normală la compararea acesteia cu prețul de export și nu permite nicio concluzie care să determine în mod clar dacă vânzările la export ale societăților chineze erau stabilite în mod liber.
- (148) În plus, aceste părți au afirmat că Comisia nu a explicat nici modul în care a ajuns la concluzia că ar exista un risc de eludare a măsurilor antidumping în cazul în care producătorilor-exportatori în cauză le-ar fi acordat un nivel individual al taxei, care ar putea, totuși, să fie obiectivul care stă la baza criteriilor de acordare a TI.
- (149) În ceea ce privește riscul de eludare, acesta este doar un criteriu dintre cele cinci tipuri menționate la articolul 9 alineatul (5) din regulamentul de bază anterior modificării sale. În conformitate cu prezentul articol, producătorul-exportator ar trebui să demonstreze că toate cele 5 criterii sunt îndeplinite. Prin urmare, nerespectarea unuia sau a mai multor criterii este suficientă pentru a respinge cererea de TI, fără a verifica dacă celelalte criterii au fost îndeplinite.

Furnizorul societății Timberland

- (150) FESI a contestat afirmația menționată la considerentul 19 de mai sus, potrivit căreia unul dintre furnizorii Timberland, General Shoes Limited, a fost identificat în mod incorect ca furnizor chinez în cererea introdusă în fața instanței naționale, întrucât societatea era stabilită în Vietnam. FESI a susținut că Comisia ar fi trebuit să solicite clarificări suplimentare și a pretins că întreprinderea era ușor de identificat ca fiind o societate chineză. FESI a susținut că, deși era adevărat că societatea apărea cu o denumire diferită în formularul de eșantionare și în cererea de acordare a TEP furnizată în cadrul anchetei inițiale (și anume ca General Footwear Ltd) denumirea diferită a societății în cererea introdusă de Timberland în fața instanței naționale (respectiv General Shoes Ltd) ar fi, cel mai probabil, cauzată doar de o greșeală de traducere. Prin urmare, cererea de acordare a TEP/TI a societății chineze General Footwear Ltd ar fi trebuit să fie de asemenea evaluată.
- (151) General Footwear Ltd face parte dintr-un grup de societăți având societăți afiliate din China și din Vietnam. Atât un producător din Vietnam, cât și un alt producător din China au formulat cereri de TEP/TI în ancheta inițială. În ceea ce privește cererea de TEP/TI a societății chineze, denumirea sa este menționată în mod consecvent ca „General Footwear Ltd” cu o adresă în China. Producătorul din Vietnam este menționat ca „General Shoes Ltd”. Cu toate acestea, din formularul de cerere TEP/TI relevant nu este posibil să se înțeleagă dacă societatea comercială în cauză este, în realitate, chineză sau vietnameză. Prin urmare, nu era nerezonabil să se prezume că societatea menționată în dosarul prezentat instanței naționale era în realitate vietnameză.
- (152) În orice caz, Comisia intenționează să evalueze totuși cererea de TEP/TI a „General Footwear Ltd” (China). În spiritul buneii administrări și pentru a nu întârzia în mod inutil acțiunea de punere în aplicare, aflată în curs, această evaluare va face totuși obiectul unui act juridic separat.

Argument legat de cererile de rambursare

- (153) Un importator a recunoscut că niciunul dintre producătorii-exportatori vizați de punerea în aplicare actuală nu a fost furnizorul său și, prin urmare, consideră că respectivele concluzii nu erau relevante pentru situația sa. Această parte a susținut că concluziile cu privire la aplicarea actuală nu pot, așadar, să constituie baza unui refuz al cererilor sale de rambursare depuse la autoritățile vamale naționale. Importatorul a solicitat ca cererile privind TEP/TI depuse de furnizorii săi ar trebui anchetate pe baza documentelor furnizate Comisiei de autoritățile vamale belgiene competente.
- (154) În ceea ce privește afirmația de mai sus, Comisia face trimitere la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/223 al Comisiei de stabilire a unei proceduri pentru evaluarea anumitor cereri de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și a tratamentului individual depuse de către producători-exportatori din China și din Vietnam și de punere în aplicare a hotărârii Curții de Justiție în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 ⁽⁴⁰⁾, care stabilește procedura care trebuie urmată în acest caz. În special, în conformitate cu articolele 1 și 2 din respectivul regulament, Comisia va examina cererile de TEP/TI relevante de îndată ce primește documentele relevante de la autoritățile vamale.

D. CONCLUZIE

- (155) Ținând cont de observațiile prezentate și de analiza acestora, s-a ajuns la concluzia că trebuie să se reinstituie taxa antidumping reziduală aplicabilă Republicii Populare Chineze în ceea ce privește cei 13 producători-exportatori în cauză, pentru perioada de aplicare a regulamentului în litigiu.

E. COMUNICAREA CONCLUZIILOR

- (156) Producătorii-exportatori în cauză, precum și toate părțile care și-au manifestat interesul, au fost informați cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a intenționat să se recomande reinstituirea taxei antidumping definitive asupra importurilor celor 13 producători-exportatori în cauză. Acestora le-a fost acordat un termen pentru a le permite să își prezinte observațiile referitoare la informațiile comunicate.
- (157) Comitetul instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036 nu a emis un aviz,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de încălțăminte cu fețe din piele naturală sau reconstituită, cu excepția încălțăminte sport, a încălțăminte cu tehnologie specială, a papucilor de casă și a altor tipuri de încălțăminte de interior, precum și a încălțăminte cu bombeu de protecție, origine din Republica Populară Chineză, produse de producătorii-exportatori enumerați în anexa II la prezentul regulament, care se încadrează la codurile NC: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 și ex 6405 10 00 ⁽⁴²⁾ care au fost efectuate în perioada de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului. Codurile TARIC sunt enumerate în anexa I la prezentul regulament.

(2) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- „încălțăminte sport” înseamnă încălțăminte în sensul notei de subpoziție 1 din capitolul 64 al anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei ⁽⁴³⁾;
- „încălțăminte de tehnologie specială” înseamnă încălțăminte cu un preț CIF per pereche egal sau mai mare de 7,5 EUR, pentru activități sportive, prevăzută cu talpă turnată în unul sau mai multe straturi, fabricată cu materiale sintetice special concepute pentru a amortiza șocurile cauzate de mișcări verticale sau laterale și care au caracteristici tehnice, cum ar fi pernțe ermetice care conțin gaze sau lichide, componente mecanice care absorb sau neutralizează șocurile sau materiale cum sunt polimerii cu densitate scăzută, încadrată la codurile NC ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;

- „încălțăminte cu bombeu de protecție” înseamnă încălțăminte prevăzută cu un bombeu de protecție cu o rezistență la impact de cel puțin 100 jouli ⁽⁴⁴⁾ și încadrată la codurile NC: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 și ex 6405 10 00;
- „papuci de casă și altă încălțăminte de interior” înseamnă încălțăminte încadrată la codul NC ex 6405 10 00.

(3) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile, înainte de vămuire, prețului net franco frontiera Uniunii la produsele descrise la alineatul (1) și fabricate de producătorii-exportatori enumerați în anexa II la prezentul regulament este de 16,5 %.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de taxă antidumping provizorie în temeiul Regulamentului (CE) nr. 553/2006 al Comisiei din 27 martie 2006 se percep definitiv prin prezentul regulament. Sumele constituite în plus față de nivelul taxei antidumping definitive se restituie.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 august 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ JO L 98, 6.4.2006, p. 3.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, 6.10.2006, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 388/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 de extindere a măsurilor antidumping definitive impuse prin Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 privind importurile anumitor tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză la importurile aceluiși tip de produs expedit din RAS Macao, indiferent dacă a fost sau nu declarat ca originar din RAS Macao (JO L 117, 1.5.2008, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 251, 3.10.2008, p. 21.

⁽⁶⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului (JO L 352, 30.12.2009, p. 1).

⁽⁷⁾ JO C 295, 11.10.2013, p. 6.

⁽⁸⁾ Decizia de punere în aplicare nr. 2014/149/UE a Consiliului din 18 martie 2014 de respingere a propunerii de Regulament de punere în aplicare de reinstituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite cu privire la anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și produse de Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd și Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (JO L 82, 20.3.2014, p. 27).

⁽⁹⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

- ⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, 6.3.1996, p. 1).
- ⁽¹¹⁾ Cauzele conexe 97, 193, 99 și 215/86 Asteris AE și alții și Republica Elenă/Comisia, Rec., 1988, p. 2181, punctele 27 și 28.
- ⁽¹²⁾ Cauza C-415/96 Spania/Comisia, Rec., 1998, p. I-6993, punctul 31; Cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliu, Rec., 2000, p. I-8147, punctele 80-85; Cauza T-301/01 Alitalia/Comisia, Rep., 2008, p. II-1753, punctele 99 și 142; Cauzele conexe T-267/08 și T-279/08 Région Nord-Pas de Calais/Comisia, Rep., 2011, p. II-0000, punctul 83.
- ⁽¹³⁾ Cauza C-415/96 Spania/Comisia, Rec., 1998, p. I-6993, punctul 31; Cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliu, Rec., 2000, p. I-8147, punctele 80-85.
- ⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 237, 3.9.2012, p. 1).
- ⁽¹⁵⁾ În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 765/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012, modificările introduse de regulamentul de modificare respectiv se aplică numai anchetelor deschise după intrarea în vigoare a regulamentul respectiv. Cu toate acestea, ancheta actuală a fost deschisă la 7 iulie 2005 (JO C 166, 7.7.2005, p. 14).
- ⁽¹⁶⁾ Cauza C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques/Consiliu, Rec., 2000, p. I-8147.
- ⁽¹⁷⁾ Punctul 42 din hotărârea pronunțată în cauza C-249/10 P și punctul 36 din hotărârea pronunțată în cauza C-247/10 P.
- ⁽¹⁸⁾ Aviz privind punerea în aplicare a hotărârii pronunțate în cauzele conexe C-659/13 și C-34/14 C & J Clark International Limited și Puma SE privind Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO C 101, 17.3.2016, p. 13).
- ⁽¹⁹⁾ A se compara, de asemenea, celelalte cazuri în care aplicarea retroactivă este permisă la articolul 8 (încălcarea angajamentului) și la articolul 14 alineatul (5) (eludarea) din regulamentul de bază, care se referă, de asemenea, la situații în care mărfurile au fost puse în liberă circulație înainte ca taxele să fie instituite.
- ⁽²⁰⁾ Cauza 270/84 Licata/ESC, Rec., 1986, p. 2305, punctul 31; Cauza C-60/98 Butterfly Music/CEDEM Rec., 1999, p. I-3939, punctul 24; Cauza 68/69 Bundesknappschaft/Brock, Rec., 1970, p. 171, punctul 6; Cauza 1/73 Westzucker GmbH/Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker [1973] 723, punctul 5; Cauza 143/73 SOPAD/FORMA a.o., Rec., 1973, p. 1433, punctul 8; Cauza 96/77 Bauche, Rec., 1978, p. 383, punctul 48; Cauza 125/77 Koninklijke-Scholten-Honig NV/Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Rec., 1978, p. 1991, punctul 37; Cauza 40/79 P/Comisia, Rec., 1981, p. 361, punctul 12; Cauza T-404/05 Grecia/Comisia, Rep., 2008, p. II-272, punctul 77; C-334/07 P Comisia/Freistaat Sachsen, Rep., 2008, p. I-9465, punctul 53;
- ⁽²¹⁾ Cauza T-176/01 Ferrière Nord/Comisia, Rec., 2004, p. 11-3931, punctul 139; C-334/07 P Comisia/Freistaat Sachsen, Rep., 2008, p. I-9465, punctul 53.
- ⁽²²⁾ Cauza C-169/95 Spania/Comisia, Rec., 1997, p. I-135, punctele 51-54; Cauzele conexe T-116/01 și T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Comisia, Rec., 2003, p. II-2957, punctul 205.
- ⁽²³⁾ Cauza C-34/92 GruSa Fleisch/Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Rec., 1993, p. I-4147, punctul 22. Aceeași formulare sau o formulare similară se poate găsi, de exemplu, în cauzele conexe 212-217/80 Meridionale Industria Salumi a. d., Rec., 1981, p. 2735, punctele 9 și 10; Cauza 21/81 Bout, Rec., 1982, p. 381, punctul 13; Cauza T-42/96 Eyckeler & Malt/Comisia, Rec., 1998, p. 11-401, punctele 53 și 55-56; Cauza T-180/01 Euroagri /Comisia, Rec., 2004, p. II-369, punctul 36.
- ⁽²⁴⁾ C-337/88 Società agricola fattoria alimentare (SAFA), Rec., 1990, p. I-1, punctul 13.
- ⁽²⁵⁾ Cauza 245/81 Edeka/Germania, Rec., 1982, p. 2746, punctul 27.
- ⁽²⁶⁾ Cauza T-299/05 Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, Rep., 2009, p. II-565, punctele 116-146.
- ⁽²⁷⁾ Cauza C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd/Consiliul, 2009, p. I-9147, punctul 94 și următoarele.
- ⁽²⁸⁾ Cauza T-320/13 Delsolar/Comisia, 2014, p. II-0000, punctele 40-67.
- ⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1168/2012 al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 344, 14.12.2012, p. 1).

⁽³⁰⁾ JO L 201, 26.7.2001, p. 10, considerentul 6.

⁽³¹⁾ JO L 82, 20.3.2014, p. 27.

⁽³²⁾ Cauza C-138/09 Todaro, Rec., 2010, p. I-4561.

⁽³³⁾ Cauza T-167/94 Nölle/Consiliul și Comisia, 1995, p. II-2589, punctele 62 și 63.

⁽³⁴⁾ A se vedea, de exemplu, cauza T-221/05 Huvis/Consiliul, Rec., 2008, p. II-124 și cauza T-249/06 Interpipe Nikopolsky/Consiliul, Rec., 2009, p. II-303. Din motive de exhaustivitate, se impun următoarele explicații: în cauza T-107/08 ENRC/Consiliul, Tribunalul a concluzionat că nu au existat practici de dumping sau că, cel puțin, marja de dumping stabilită ar fi fost inferioară celei calculate în regulamentul în litigiu și, prin urmare, a anulat regulamentul în litigiu al Consiliului, în toate elementele sale (cauza T-107/08 ENRC/Consiliul, Rec., 2011, p. II-8051, punctele 67-70). Atunci când Comisia a aplicat metoda prevăzută de către Tribunal, s-a dovedit că nu exista dumping și nici prejudiciu. Prin urmare, Comisia nu a procedat la reluarea anchetei în mod oficial. În hotărârea Curții de Justiție în cauza C-351/04 Ikea (cauza C-351/04 Ikea, Rec., 2007, p. I-7723), Curtea de Justiție a declarat parțial nul regulamentul Consiliului, și anume în măsura în care taxa a fost calculată prin recurgerea la așa-numita tehnică de „reducere la zero”. Instituțiile au recalculat taxa fără să utilizeze reducerea la zero deja într-o etapă anterioară, în urma unei hotărâri pronunțate de Organul de apel al OMC, și au constatat că nu a avut loc niciun dumping și, prin urmare, au închis ancheta fără instituirea de măsuri (și anume stabilind efectiv la zero noua taxă) [Regulamentul (CE) nr. 160/2002 al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2398/97 al Consiliului de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de lenjerie de pat din bumbac originare din Egipt, India și Pakistan, și de încheiere a procedurii referitoare la importurile originare din Pakistan (JO L 26, 30.1.2002, p. 2)]. În cauza T-498/04 Zhejiang Xian Chemical Group/Consiliul (cauza T-498/04 Zhejiang Xian Chemical Group/Consiliul, Rec., 2009, p. I-1969), Consiliul a introdus un recurs. Prin urmare, anularea a intrat în vigoare doar la data la care Curtea de Justiție a pronunțat hotărârea privind recursul (cauza C-337/09 P Consiliul/Zhejiang Xian Chemical Group, Rec., 2012, p. I-0000), și anume, la 19 iulie 2012. În această hotărâre, Tribunalul, susținut de Curtea de Justiție, a constatat că Comisia și Consiliul au fost obligate să acorde solicitantului tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, solicitantul fiind singura societate chineză care a exportat produsul în cauză în cursul perioadei de anchetă. În cazul respectiv, spre deosebire de prezentul caz, Comisia și Consiliul au efectuat efectiv analiza cererii de acordare a tratamentului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață și au respins această cerere, calificând-o drept neîntemeiată. Instanțele Uniunii au susținut că, spre deosebire de opinia exprimată de Comisie și de Consiliu, cererea a fost, de fapt, întemeiată și, prin urmare, valoarea normală a trebuit să fie calculată pe baza datelor furnizate de *Zhejiang Xian Chemical Group*. Comisia, în mod normal, ar fi reluat procedura, pentru a propune Consiliului să instituie o taxă pentru viitor. Cu toate acestea, în cazul de față, Comisia [Decizia 2009/383/CE a Comisiei din 14 mai 2009 de suspendare a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 al Consiliului asupra importurilor de glifosat originar din Republica Populară Chineză, JO L 120, 15.5.2009, p. 20], și Consiliul [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 126/2010 al Consiliului din 11 februarie 2010 de prelungire a suspendării taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1683/2004 asupra importurilor de glifosat originar din Republica Populară Chineză, JO L 40, 13.2.2010, p. 1], au decis în 2009 și 2010 să suspende taxa antidumping pentru perioada de până la încetarea aplicabilității sale, la 30 septembrie 2010, având în vedere faptul că era puțin probabil ca prejudiciul să reapară ca urmare a nivelurilor ridicate de profit ale industriei din Uniune. Prin urmare, nu a fost nevoie să se reia procedura în vederea instituirii unei taxe pentru viitor. De asemenea, nu a fost cazul să se reia procedura în vederea unei reinstituiri retroactive: spre deosebire de cazul de față, nu s-a efectuat o eșantionare. Într-adevăr, *Zhejiang Xian Chemical Group* era singurul producător-exportator care a efectuat vânzări către piața Uniunii în cursul perioadei de anchetă. Întrucât Comisia și Consiliul ar fi fost obligate să acorde societății *Zhejiang Xian Chemical Group* tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, instanțele Uniunii au anulat constatarea dumpingului. Cauza T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky/Consiliul (Cauza T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky/Consiliul, Rec., 2008, p. II-159) este un caz foarte special. Comisia deschisese o reexaminare intermediară parțială la cererea industriei din Uniune și extinsese cu această ocazie gama produselor în cauză, incluzând un produs diferit. Tribunalul a considerat că nu era posibil să se procedeze în acest mod, dar că era necesar să se lanseze o anchetă separată privind produsul care a fost adăugat. Pe baza principiului general de *res iudicata* prevăzut în dreptul Uniunii, nu a fost posibil ca instituțiile să reia procedura de reexaminare intermediară parțială în urma anulării.

⁽³⁵⁾ A se vedea, de exemplu, Regulamentul (CE) nr. 412/2009 al Consiliului din 18 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 428/2005 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de fibre discontinue de poliester originare din Republica Populară Chineză și din Arabia Saudită, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2852/2000 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de fibre discontinue de poliester originare din Republica Coreea și de încheiere a procedurii antidumping privind astfel de importuri originare din Taiwan (JO L 125, 25.1.2009, p. 1) (conformitatea cu *Huvis*); Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2012 al Consiliului din 21 iunie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 954/2006 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile anumitor tuburi și țevi obținute fără sudură, din fier sau din oțel, originare din Croația, România, Rusia și Ucraina (JO L 165, 26.6.2012, p. 1) (conformitatea cu *Interpipe Nikopolsky*).

- ⁽³⁶⁾ A se vedea, de exemplu, cauza C-338/10 Gruenwald Logistik Services, Rec., 2012, p. I-0000 și reinstituirea taxelor prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 158/2013 al Consiliului de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 49, 22.2.2013, p. 29). A se vedea, de asemenea, exemplele următoare: în cauza T-158/10 Dow/Consiliul, Tribunalul a constatat că nu există nicio probabilitate de continuare a dumpingului (cauza T-158/10 Dow/Consiliul, Rec., 2012, p. II-0000, punctele 47 și 59). În cauza T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, Tribunalul a constatat că nu există nicio legătură de cauzalitate între dumping și prejudiciu (cauza T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, Rec., 2007, p. II-672, punctul 116). Pe baza principiului general de res iudicata prevăzut în dreptul Uniunii, Comisia și Consiliul au obligația de a respecta constatările instanțelor Uniunii, în cazul în care acestea pot, pe baza faptelor prezentate, să ajungă la o concluzie definitivă cu privire la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii. Comisia și Consiliul nu pot, prin urmare, să se abată de la constatările instanței Uniunii. Într-o astfel de situație, ancheta este încheiată în temeiul hotărârii pronunțate de instanțele Uniunii, care au ajuns la concluzia definitivă că plângerea depusă de industria din Uniune nu este fondată în drept. În urma acestor două hotărâri, nu exista, așadar, niciun motiv pentru ca Comisia și Consiliul să reia o anchetă, acesta fiind motivul pentru care nu au fost luate măsuri suplimentare în urma pronunțării acestor hotărâri.
- ⁽³⁷⁾ Cauza 199/82 San Giorgio, Rec., 1983, p. 3595, punctul 13.
- ⁽³⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 553/2006 al Comisiei de instituire a unei taxe antidumping provizorii pentru importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 98, 6.4.2006, p. 3).
- ⁽³⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam (JO L 275, 6.10.2006, p. 1).
- ⁽⁴⁰⁾ JO L 41, 18.2.2016, p. 3.
- ⁽⁴¹⁾ În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 301, 31.10.2006, p. 1), codul NC este înlocuit de la 1 ianuarie 2007 de codurile NC ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 și ex 6403 99 05.
- ⁽⁴²⁾ Astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 1719/2005 al Comisiei din 27 octombrie 2005 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 286, 28.10.2005, p. 1). Sfera produsului se determină prin combinarea denumirii produsului prevăzută la articolul 1 alineatul (1) cu denumirea produselor de la codurile NC respective, luate împreună.
- ⁽⁴³⁾ JO L 286, 28.10.2005, p. 1.
- ⁽⁴⁴⁾ Rezistența la impact se măsoară în conformitate cu standardele europene EN345 sau EN346.
- ⁽⁴⁵⁾ În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 301, 31.10.2006, p. 1), codul NC este înlocuit de la 1 ianuarie 2007 de codurile NC ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 și ex 6403 99 05.
-

ANEXA I

Codurile TARIC pentru încălțăminte cu fețe din piele naturală sau piele reconstituită, astfel cum este definită la articolul 1

(a) De la 7 octombrie 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 și 6405 10 00 80

(b) De la 1 ianuarie 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
 6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 și 6405 10 00 80

(c) De la 7 septembrie 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
 6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
 6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
 6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
 6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
 6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
 6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
 6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
 6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
 6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
 6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
 6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
 6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
 6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 și 6405 10 00 89

ANEXA II

Lista producătorilor-exportatori

Numele producătorului-exportator	Codul adițional TARIC
Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd.	A999
Buildyet Shoes Mfg.	A999
DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd	A999
Dongguan Stella Footwear Co Ltd	A999
Dongguan Taiway Sports Goods Limited	A999
Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co.	A999
Jianle Footwear Industrial	A999
Sihui Kingo Rubber Shoes Factory	A999
Synfort Shoes Co. Ltd.	A999
Taicang Kottoni Shoes Co. Ltd.	A999
Wei Hao Shoe Co. Ltd.	A999
Wei Hua Shoe Co. Ltd.	A999
Win Profile Industries Ltd	A999